

איך ממשיכים הלאה אחרי האסון? ש.ש

כל הלילה חשבתי על הילדים הקדושים. שני ילדים קטנים כל כך, טוהר ומתיקות נסוך על פניהם, עיניים של פקחות, תום של ילדות.

איך את מתמודדת עם הניסיון הזה, אמא? והלא הכאב הבלתי נתפס מנסר את ליבך עד לאין הכיל.

בחרת בדרך אחת, הנכונה והיחידה:

להתחבר עם רצונו של בורא עולם!

ילדיך הטהורים קדשו את ה' במיתתם ואת, שתבדלי לחיים טובים וארוכים, מקדשת את ה' בעצם היותך, כאן!

משפילה עיניים בהכנעה לפני רצונו של השי"ת ומקבלת דין שמים באהבה!

מי ידמה לך ומי ישווה לך!

שני ילדים טהורים, שני עולמות מלאים עקדת מלפני ריבון העולמים, ואינך מתרעמת ואינך כושלת רק נושאת עיניים אוהבות אל אבא רחום שבשמים וזועקת אלינו, אנשים שנותרנו מסביב, עם ילדים, עם משפחות שלמות, ב"ה ובל"ע, הממשיכים את שגרת החיים כאילו לא קרה שום דבר:

"ילדי האהובים לא נלקחו בגלל חטאיהם, אלא ככפרה על הדור כולו.

בדקו נא, אחים ואחיות במר נפשכם: הפאות הארוכות, המכשירים הלא הכשרים, המילים שהורגות, האדישות הנוראה- כולם נכנסים תחת הכותרת: **הריחוק מה' יתברך!**

אנא, שלא יהא קרבני הכפול לשווא!!!

הקב"ה בחר בילדי חמד אלו לכפר על חטאי הדור כולו.

התעוררו! קומו! התנערו מאדישותכם!

הקשיבו אל תחינתי:

כאלו קרבנות הקרבתי למענכם, כדי שתוכלו להמשיך לחיות בטוב ובנעימים

שלא יהיו קרבנותי לחינם".

יהודים! השמים נופלים, הארץ רועדת, הקב"ה מנער אותנו: 'התעוררו לעשות רצוני, שובו אלי! עכשיו!'

ויהי רצון שיגוללו רחמיו של ה' יתברך על עם קודשו ורוח טהרה ממרום תסלול את דרכינו לעשות נחת לבוראנו.

ונזכה בקרוב לגאולה השלמה!